

Svět kolem nás

Nedaleko jedné malé vesničky je zvláštní pole. Rostou na něm květiny, které jsou krásné, žluté a které se dokáží otáčet za sluncem. Je to pole slunečnic. Tyto květiny jsou ale také zvláštní v tom, že dokáží mluvit. Jsou moudré a umí vždycky dobře poradit.

Na tomto poli žije několik malých zvířátek. Například myšky, brouci a různí hraboši. V zemi mají své komůrky a vyšlapané chodby, kudy chodí. Slunečnice jim dávají stín, a tak si malá zvířátka můžou odpočinout od slunečních paprsků.

Jednou se takhle na poli proháněla myška se svým myšákem. Běhali sem a tam mezi slunečnicemi, schovávali se do komůrek a zase vyskakovali, užívali si krásného slunečného dne až do chvíle, kdy myšák při jednom rychlém skoku špatně dopadl a zranil si zadní tlapku. Teď tam chudáček ležel a nemohl se na ni postavit. Myška hned běžela k němu a snažila se mu pomoci. Podepřela ho a spolu se dobelhali domů do své nory, kde ho pořádně ošetřila a dala mu něco od bolesti. Jenže taková zlomená tlapka se nezahojí jen tak rychle. A tak několik týdnů musela myška dělat všechnu práci, a ještě se starat o svého myšáka.

Jednou šla mezi slunečnicemi malým vyšlapaným chodníčkem, nesla nějaké jídlo a celá unavená si smutně začala stěžovat: „Já už nemůžu. Je to těžké všechno dělat a k tomu se vším myšákovi pomáhat a starat se o něj.“ Přitom si unaveně sedla na hroudu hlíny a jen tak si pro sebe vzdychla. V tu chvíli se k ní sklonila slunečnice a řekla: „Myško, moje milá, buď statečná a silná. Myšákovi bude brzo lépe a zase bude pomáhat on tobě. Do té doby si vezmi příklad z nás slunečnic. Když svítí sluníčko, jsme otevřené a otáčíme se za ním. Ale co děláme, když je škaredě nebo když prší?“ „Jste skloněné,“ odpověděla myška. „Ano to jsme,“ pokračovala slunečnice, „ale málokdo ví, že ty silnější slunečnice podpírají ty slabé, než zase vyjde sluníčko. Myšičko, teď je čas, kdy ty podpíráš myšáka a není to jednoduché, já vím. Ale přijde doba, kdy on bude podpírat tebe.“ Myška se usmála a odhodlána vše zvládnout se vrátila za svým myšákem.

Za pár týdnů už slunečnice zase viděly pod sebou běhat a vesele si poskakovat myšáka i s myškou. Myška díky slunečnicím nikdy nezapomněla na to, jak důležité je někomu pomáhat a podporovat ho.